

te luže spē, gaž woni sicheŕne šu a še myšle, až ten zart jim škłožesč ŕebužo a ŕamožo. Pšcheto gaž te luže spachu, žejo Iesus, ga pšchize ten winik, a šejascho selišcžo do teje pšchenize. A take pšchivdajo Bog tom zartoju mudreg wotglědana dla; žož won jomu to šame ja šwojeju šchogomožu lažko by hoborasč mogal. Och kaka dlym togo bogatstwa, hobož teje mudrosčzi a husnascha Božego! Kaš ŕehusgoŕwne šu jogo šudy, a ŕepošlěžone jogo drogi. (Rom. 11, 33—36.)

Bog hopokasujo šwoju ščerpniwu myšl dalej pšchēs to, až won tych grěšnikow š pšchěšchonowanim ŕašo, žož won jich by šlasysč mogal.

Wono šu dere šchytne žloweš grěšniki; pšcheto, „čto žo jadnogo žyštego namakaš mjasy tymi, žož žeden žyšty ŕejo?“ (Šiob 14, 4). Ale wono dajo paš take grěšniki, kotarež š dobreju wolu we š jawnych a do ŕebja wolažyžych grěchach še žywe; a tež take rědy togo gnima ŕašo Bog š welišeju ščerpnosčju (Rom. 9, 22). Won jo mogl jich šlasysč, won jo mogl to selišcžo se šwojeje role hurysč, a tych grěšnikow do zašnych a nimernych šchtrufow powdasč, ale won to ŕežni, won ŕašo jich š welišeju ščerpnosčju, won dajo tom selišcžu stojasč na šwojej roli, rošmej: Won wostawijo tych grěšnikow we tom lanže tych žywyh, won wothobroschijo wot nich te šašluzone šchtrofy, jo won žni jim hysčzi wele dobrego. Won ma ščerpnosčž š nimi, a ŕožo, aby něcht hordowal šgubjony, ale aby še šchytne š pokusche hobroschili. Bog žaka hysčzi pšchēze na tu pokutu takich grěšnikow, rowno ako won we Noachowem zašu 120 lět jo žakaš, a